

Wat te doen bij Ongewenst Gedrag binnen IVN Oost-Veluwezooom

Aangezien onze vereniging activiteiten organiseert voor publiek, jong en oud, hebben we – op advies van het landelijk bestuur – beleid ontwikkeld bij ongewenst gedrag (waaronder seksueel misbruik) van IVN-leden. Omdat we ook werken met kinderen en soms met kwetsbare volwassenen willen we graag duidelijk zijn over wat men kan doen bij ongewenst gedrag van IVN-leden.

Ook in onze omgang met de natuur en met gebiedseigenaren en andere organisaties is al langer behoefte aan minimale gedragsnormen waar we elkaar aan kunnen houden.

Daarom heeft IVN Oost-Veluwezooom een gedragscode, die door actieve gidsen wordt onderschreven. Van alle schoolgidsen en de vertrouwenspersonen wordt ook een Verklaring Omtrent het Gedrag gevraagd.

Er is een klachtenprocedure waarbij de Vertrouwenspersonen een belangrijke rol spelen. Die procedure (het "protocol") staat hierna vermeld.

Zowel de gedragscode als de namen van de Vertrouwenspersonen worden op de website bekendgemaakt.

1. Ongewenst gedrag

Zowel andere IVN'ers, als ook mensen voor wie we gidsen en mensen van organisaties waarmee we samenwerken kunnen het gedrag van één van ons als ongewenst beschouwen en zich daarover beklagen.

Ongewenst gedrag kan klein zijn: een gebrek aan respect of afstand, beledigend taalgebruik, maar ook groter. Bij discriminatie, agressie of intimidatie is het geen kleinigheid meer. Bij seksueel misbruik of financiële malversaties gaat het zelfs over strafbare feiten.

Maar ook als een IVN-er niet respectvol omgaat met de natuur moet er een mogelijkheid zijn om daar iets tegen te doen. Iemand die zich daaraan stoort moet een klacht kunnen neerleggen die vervolgens serieus genomen wordt.

2. Waarheen met een klacht: de Vertrouwenspersoon en het bestuur.

Wie een klacht heeft zou in eerste instantie de IVN'er die wordt aangeklaagd daarop kunnen aanspreken. Dat is altijd de kortste en meest directe weg. Maar dat is niet iedereen gegeven en zeker niet in alle omstandigheden.

Daarom kun je met een klacht over ongewenst gedrag naar een Vertrouwenspersoon. Dat kan overigens iedereen doen: degene die het ongewenst gedrag zelf heeft ondervonden, maar ook een ouder of leerkracht, een collega-IVN-er, iemand uit het publiek of iemand waarmee uit hoofde van IVN wordt samengewerkt.

De vereniging heeft twee **Vertrouwenspersonen**, bij voorkeur een man en een vrouw, maar waarvan in ieder geval één een vrouw. Deze verhelpt overigens het probleem niet voor je. Hij/zij heeft een luisterend oor, kan meedenken over de vraag welke verdere aanpak nuttig is en wie daarbij aan zet is.

De Vertrouwenspersoon helpt de klager de volgende stappen te zetten of het voorval op een andere manier te verwerken. De Vertrouwenspersoon kan verwijzen naar hulpverleners of trainers en kan een gesprek met de andere partij begeleiden of iemand anders als mediator vragen. De Vertrouwenspersoon helpt de klager de klacht bij bestuur of politie neer te leggen, als er maatregelen jegens de aangeklaagde nodig worden gevonden.

Ook kan een Vertrouwenspersoon meedenken over de vraag: "dat ik me hier aan stoort, ligt dat aan mij of is het echt niet aanvaardbaar?"

Als het gaat om een vermoeden van strafbare feiten zal de vertrouwenspersoon er altijd op aandringen naar de politie te gaan. Voor advies of voor aangifte. Het is echter de klager zelf die de stappen zet, al dan niet geholpen door of via de Vertrouwenspersoon. Wat de Vertrouwenspersoon ter ore komt aan klachten blijft ook altijd echt vertrouwelijk. Het bestuur wordt door de Vertrouwenspersoon niet geïnformeerd buiten de klager om. Wel kan altijd de andere Vertrouwenspersoon als klankbord en meedenker worden betrokken.

Als door deze strikte vertrouwelijkheid de Vertrouwenspersoon in ernstige gewetensnood komt, bij voorbeeld doordat andere mensen risico lopen en de reguliere weg van de klager deze gewetensnood niet oplost, dan zal deze zich, bij voorkeur na overleg met de andere Vertrouwenspersoon, alsnog op persoonlijke titel tot het bestuur richten met het verzoek maatregelen te nemen.

Aan het bestuur wordt jaarlijks gerapporteerd over soorten klachten, aantallen en ernst, maar niet over mensen. Door deze vertrouwelijkheid blijft de drempel laag.

Het bestuur gaat na of zij maatregelen moet nemen in de richting van een aangeklaagde IVN-er, en zo ja, welke. Het bestuur kan –na onderzoek- bijvoorbeeld:

- a. niets doen, omdat er te weinig aan de hand is;
- b. een bemiddelend gesprek arrangeren, zoals vaak ook al door de Vertrouwenspersoon gedaan zal zijn;
- c. de betrokkene een waarschuwing geven;
- d. hem of haar schorsen en/of royeren als lid;
- e. aangifte doen bij de politie.

Als een klacht bij het bestuur komt zal deze altijd eerst de aangeklaagde IVN-er horen. Ook het bestuur hanteert hierbij maximale discretie in het belang van zowel klager als aangeklaagde. De aangeklaagde krijgt daarbij ruim de mogelijkheid om de andere kant van het verhaal te vertellen. Eventueel worden vóór de oordeelsvorming anderen gehoord. Bij een gerechtvaardigd vermoeden van seksueel misbruik zal het bestuur altijd de politie inlichten.

Als aangifte wordt gedaan bij de politie, zal het bestuur niet gelijktijdig eigen onderzoek doen. Het kan overwegen het IVN-lid tijdelijk te schorsen gedurende het politieonderzoek.

Komt een klacht direct bij het bestuur, of **bij een collega IVN'er**, dan zal deze de klager in eerste instantie doorverwijzen naar de Vertrouwenspersoon, omdat deze beter in staat is een zaak vertrouwelijk te bespreken en rustig samen met de klager de juiste weg te kiezen.

3. Wie is Vertrouwenspersoon.

Er zijn twee Vertrouwenspersonen. Ze worden gekozen en benoemd door het Bestuur. In principe voor zes jaar, waarbij steeds verlenging mogelijk is.

Voordat de zes jaren zijn verstreken vraagt het bestuur binnen de vereniging (b.v. het coördinatorenoverleg) om advies of om een voordracht.

Van belang is dat een Vertrouwenspersoon:

1. Zonder enige twijfel of discussie integer is;
  2. Beschikt over voldoende levenservaring voor enige afstand, maar tegelijkertijd middenin de maatschappij en maatschappelijke ontwikkelingen staat;
  3. Kennis heeft van mogelijke hulpverlenings- of doorverwijsadressen;
  4. Beschikt over communicatieve vaardigheden die hem/haar in staat stellen goed te luisteren, zich in te leven, een conflictgesprek te begeleiden en duidelijk te zijn over het eigen advies.
  5. Beschikt over een Verklaring Omtrent het Gedrag.
-

